

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article13246>



# La importància de la lluita sindical de la CGT en el sector del SAD

- Actualitat - Notícies -



Publication date: divendres 7 de febrer de 2020

---

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

---

Des de fa un temps, la CGT ha irromput en el sector del SAD (Servei d'Atenció Domiciliària). Es tracta d'un servei dirigit a proporcionar ajuda en les activitats diàries en els seus domicilis a persones amb dificultats, tant físiques, mentals, d'integració social, falta d'autonomia personal i d'higiene i manteniment en la seva llar. Aquestes accions directes sobre les persones usuàries estan realitzades per les treballadores i els treballadors familiars, amb la denominació de TF i el personal de neteja en els domicilis, amb la categoria d'auxiliars de la llar (auxiliars de la llar). També constitueixen l'equip de SAD, coordinadores/és de gestió (personal administratiu) i personal tècnic (Treballadors i treballadores socials).

Per a entendre millor el sector del SAD, hem de diferenciar dues situacions. La primera, la forma en què els ajuntaments ofereixen la seva gestió a les empreses. La segona, les condicions laborals dels professionals.

Com a exemple de la primera ens centrarem en l'Ajuntament de Barcelona. En aquest cas, la gestió del SAD està fragmentada en 4 zones que s'adjudiquen a través d'un concurs públic a les empreses amb les millors ofertes. Existeixen veus discrepants sobre aquesta concessió (plataformes, associacions de treballadores, etc.) que reclamen la gestió d'aquest servei directament a través del propi Ajuntament, podent-se així estalviar de les arques públiques els beneficis que les empreses aconseguixen.

El model que segueix l'Ajuntament de Barcelona és el següent:

**ZONA 1.** Districte de CIUTAT VELLA, districte de SANTS MONTJUÏC, districte de les CORTS i districte de SARRIÀ-SANT GERVASI. Es destinen 47.534.408,70 euros en 2 anys.

**ZONA 2.** Districte de l'EIXAMPLE i districte de GRÀCIA. Es destinen 41.852.040,56 euros en 2 anys.

**ZONA 3.** Districte de HORTA-\*GUINARDÓ i districte de NOU BARRIS. Es destinen 51.479.516,44 euros en 2 anys.

**ZONA 4.** Districte de SANT MARTÍ i districte de SANT ANDREU. Es destinen 50.795.647,12 euros en 2 anys.

Un total de 191.661.612,82 euros durant els 2 anys de concessió amb possibilitat de pròrroga

Les empreses que accedeixen a aquest concurs han de ser potents i tenir un aval bancari suficient, per la qual cosa no està a l'abast de qualsevol. La concessió d'aquest servei es concentra en multinacionals com Accent Social (l'antiga Clece de Florentino Pérez), o Valora, que després de la crisi en les ofertes públiques en construcció han descobert un gran filó econòmic a través de la gestió del SAD. També sorgeixen entitats tipus Cooperatives (Suara) o entitats socials, que a l'ésser sense ànim de lucre estan exemptes del pagament de l'IVA en les facturacions a l'Ajuntament, diners que passa a engrossir els seus beneficis i no té repercussió cap a la plantilla.

Des del punt de vista sindical entenem que no ens afecta en res la forma com decideix l'Ajuntament atorgar la gestió del SAD, però sí que ho fa en el que concerneix les condicions laborals del personal professional. Els ajuntaments són coparticipes i no poden eximir-se de la responsabilitat sobre les condicions laborals de la plantilla externalitzada que realitza els serveis SAD. No poden excusar-se en què es tracta d'un servei pel qual paguen a empreses i que no tenen res a veure amb la defensa dels drets laborals de qui treballa.

Parlar del SAD és també parlar de precarietat econòmica i laboral dels seus professionals, amb més incidència en TF i auxiliars de neteja, fet que contrasta amb l'elevat pressupost que des dels ajuntaments es destina per a aquest

servei provinent dels impostos que tota la ciutadania aportem a les arques de l'estat.

Aquesta situació se'ns fa visible a través de les persones que integren la nostra secció sindical, a elles els traslladen les seves inquietuds, problemes, així com la necessitat d'aconseguir dignificar les seves condicions laborals emmarcades en un conveni col·lectiu, en el reconeixement social i de les administracions públiques.

La següent qüestió, i aquí sí que prenem partit com a sindicalistes de la CGT, està en les condicions laborals recollides en l'IV Conveni d'Empreses d'Atenció Domiciliària (actualment s'està realitzant el V sense representació sindical de CGT). La realitat és que en cada signatura d'aquests convenis s'han anat perdent condicions favorables per a les persones treballadores.

Observant els diferents convenis trobem que la prioritat dels sindicats signants no és aconseguir millores laborals per als professionals del SAD, sinó més aviat prioritzen les necessitats de les empreses per a facilitar el compliment de les exigències dels ajuntaments. Per exemple, la concessió dels sindicats signants d'acceptar la màxima flexibilitat de la jornada laboral de la plantilla: les jornades continuades matí o tard passen a ser jornada partida sense millores econòmiques, ni augment d'hores. És clàssic trobar-nos amb contractes de poques hores i horari partit, complicant la conciliació de vida laboral i personal.

Amb salaris per sota dels 1000 euros (ja que difícilment s'aconsegueix jornada completa), amb jornades parcials de matí i tarda i una disponibilitat cap a les empreses del 100%, aquests sindicats han permès que aflori un nombre gens menyspreable de persones treballadores en el SAD obligades a complementar el seu miserable salari amb treballs sense contractes, enfortint l'economia submergida per a poder arribar a fi de mes. És un sector on predomina el que ara es defineix com a Treballadors Pobres o pobres amb treball. Tenim coneixement que un gran nombre de persones treballadores del SAD són al seu torn, usuàries de serveis socials.

A tot això s'afegeix la impossibilitat d'aplicar correctament la Llei de Prevenció de Riscos Laborals. La principal dificultat radica en el fet que no es pot posar en pràctica, perquè el personal accedeix al domicili de la persona usuària i per llei preval el dret d'aquestes persones a rebre el servei, en detriment de la seguretat de qui el presta.

Ens trobem amb problemes d'accessibilitat al domicili, escales en pèssimes condicions, falta d'enllumenat, plantes elevades sense ascensor, banys sense condicionar per a la higiene (amb greus conseqüències per a les persones usuàries i la plantilla), cuines en mal estat, instal·lacions elèctriques en males condicions, presència de mascotes, paràsits, insectes, al que sumar patologies mentals, drogodependències, conflictes en les famílies, abusos i tot un ventall de situacions amb les quals bregar diàriament de manera individual, sense tot just EPI,s i en situació de desemparament davant situacions de perill, atac i fins i tot robatori.

La sensació que perceben aquestes professionals, majoritàriament dones, migrades, i amb càrregues familiars importants és que no interessen a ningú, que se'ls exigeix tot a canvi d'un salari que els impedeix cobrir les seves necessitats bàsiques. Atenen persones que al seu torn ja tenen contractat de manera privada a un altre cuidador o cuidadora, solapant-se el servei i a vegades provocant conflicte entre professionals. Un fet totalment incongruent, ja que es tracta d'una ajuda social i que es contradiu amb els propis drets de tota la població.

S'han realitzat estudis on es recull la situació del sector, les seves condicions de treball, la precarietat en la qual viu la plantilla, els abusos per part de les empreses amb el beneplàcit dels sindicats signants del conveni... Però res està canviant. La plantilla se sent abandonada a la seva sort, en un sector amb molta càrrega de treball tant física com emocional i on és necessari, per la poca compensació econòmica que es rep pel seu treball, d'una professionalitat i vocació cap a la cura i servei a la ciutadania sense límits.

## **La importància de la lluita sindical de la CGT en el sector del SAD**

---

Tot això és només una petita visió de l'estat actual del SAD, la punta de l'iceberg. No sols a Catalunya, sinó també en la resta de l'estat espanyol. Mirem a altres països comparant el sector i ens empetitim encara més, estem a anys llum d'aconseguir el que aquest sector realment es mereix.

Tenim clar que per a les treballadores i treballadors del SAD, la situació és insostenible i un factor necessari per a realitzar el canvi és trencar el monopoli que al voltant d'aquest servei s'ha creat entre Ajuntament, sindicats majoritaris i patronals.

El nostre objectiu actual és el d'entrar amb força en els Comitès d'Empresa com a CGT, ampliar les seccions sindicals i crear noves, així com establir llaços i cooperar entre totes per a plantar cara a la patronal i les seves aliances.

**Secció Sindical del SAD, sindicat de Sanitat de Barcelona**